

Odmev iz Afrike

Misijski list s prilogo „Klaverjev misijski koledar“.

Izdaja: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ul. 1.

Odmev iz Afrike stane za vse leto
10 Din, 5 lir, 60 am.
cts, 2'50 šil.; s prilogo
„Klaverjev koledar“ 15 Din, 7 lir, 80 am. cts., 3'10 šil. —
Naročila in milodare, prosimo, naslavljajte na: **Družbo sv.
Petra Klaverja**, Ljubljana, Metelkova ul. 1. (Ček. št. 10.887)
— Za Jul. Benečijo: Rim (123), via dell'Olmata 16. — Za
Avstrijo: Salzburg, „Claverianum“.

VSEBINA:

Iz Vatikana. — Pismo svete kongregacije za širjenje vere.
— Iz grozne in strašne sužnosti k prostosti otrok božjih. — O,
ko bi imel vsaj enega katehista! — Krst starega čarovnika. —
Črni kraljevi otrok. — Uslišane molitve.

Za vse

*naše ljube dobrotnike in naročnike se vsak dan mnogo moli
ter se prosi zanje božjega varstva in blagoslova! Božje Srce
Jezusovo naj tisočero povrne vsak dar!*

500 svetih maš vsako leto

*opravijo afriški škofje in misijonarji za vse naročnike „Od-
meva iz Afrike“ in „Zamorčka“ ter za ljube dobrotnike af-
riških misijonov. Ta nebeška rosa se razliva tudi nad vse
vaše drage. Hvaležna Družba sv. Petra Klaverja.*

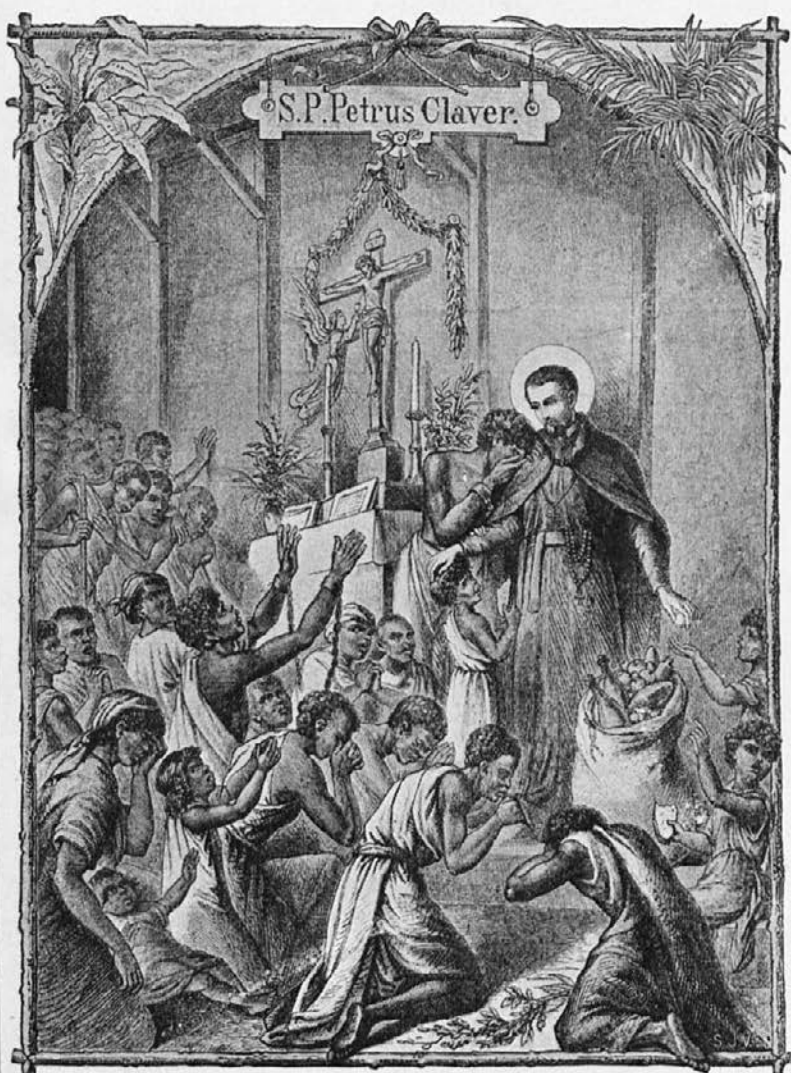
Darovi, na željo objavljeni: Neimen. iz Ljubljane za afri-
ške misijone Din 100.—; pokojni preč. g. Matevž Ahačič, Kropa,
zapustil ubogim afriškim misijonom Din 500.—. Naj bo Bog bo-
gat plačnik!

Zlata poroka — in ubogi misijoni.

Na zlati poroki gospoda Matija in Terezije Šuman, pos. v
R., so nabrali gostje Din 135.— za odkup zamorske deklce, ki
naj se krsti na ime „Terezija“. Spomnili so se pri tem veselem
družinskem dogodku na najbolj nesrečne in zapuščene, na uboge
zamorske sužnje, in v zahvalo za vse dobrote, katere je podelil
Bog srečnima zlatoporočencema v tej dobi let, so odkupili za-
morsko deklco Tereziko. Bog blagoslovi zlatoporočenca in vesele
dobrosrčne goste! Kako lep spomin to!

Zahvale.

Presvetemu Srcu Jezusovemu in Marijinemu, sv. Antonu
Pad., sv. Mali Cvetki, služ. bož. Mariji Tereziji Ledóchowski; Fr.
Ž. Studen za uslišanje v važni zadevi; J. J. Ljubljana, se zahva-
ljuje za uslišano prošnjo; Julija F., Italija, za pomoč v najhujši
sili in potrebi in se še priporoča ljubi Devici Mariji za pomoč
v vseh dušnih in telesnih potrebah.

Sv. Peter Klaver, apostol zamorcev, prosi za nas
in za uboge afriške narode.

Iz Vatikana

Vatikan, 26. junija 1933.

Državno tajništvo Nj. Svetosti
št. 123.649

Visokorodna gospa grofica!

Sveti oče so z zadovoljstvom in hvaležnostjo do Družbe, kateri Vaše blagorodje tako vredno predseduje, sprejeli številne tiskovine, položene v otroškem spoštovanju in ponižnosti pred Njihov prestol. Je to govoreče spričevalo lepega delovanja, katero Družba sv. Petra Klaverja v svojih plemenitih in svetih ciljih zasleduje.

Globoki zahvali za neutrudno misijonsko delo in za vztrajnost v gorečnosti, katera se ni nič zmanjšala kljub sedanjim težavam, pridružuje sv. Oče željo za vedno bolj živahno in plodno delovanje. Sv. Oče prosi Boga, da bi se verniki vedno bolj zanimali za veliko misijonsko delo in iz srca pošilja Vašemu blagorodju, posameznim članom družbe, vsem njenim dobrotnikom, sotrudnikom in sotrudnicam svoj apostolski blagoslov.

Z izrazom odličnega spoštovanja beleži
Vašemu blagorodju prevdani

E. Kardinal Pacelli

Visokorodni gospe grofici
Mariji Falkenhayn,
vrhovni voditeljici
Družbe sv. Petra Klaverja

Pismo svete kongregacije za širjenje vere.

Prot. šte. 1846/33

Rim, 12. junija 1933

Gospa vrhovna voditeljica!

Sveta kongregacija je z veseljem pregledala predloženo letno poročilo o razdeljenih milodarih, nabranih v letu 1932 po Družbi sv. Petra Klaverja, kateri predseduje Vaše blagorodje.

S srčnim zadovoljstvom je ista kongregacija ugotovila, da je kljub močni krizi, ki vlada vsepovsodi, vsota prejetih milodarov le za nekaj malega nižja kot prejšnje leto.

Ta srečni uspeh pripisujemo občudovanja vredni gorečnosti, s katero Družba sv. Petra Klaverja išče pripomočkov v prid našim ubogim misijonom v Afriki, v katerih se kaže tako tako močno hrepenenje za sprejem katoliške vere.

V imenu te svete kongregacije torej pošiljam Vašemu blagorodju in vsem članom tega prekristnega zavoda hvalo in zahvalo v prepričanju, da bodo modro razdeljeni darovi pripomogli k razvoju misijonskega dela v Afriki.

*Iz srca Vas blagoslavljam in beležim
Vašemu blagorodju prevdani v Gospodu*

P. Kardinal Fumasoni Biondi

† Karel Salotti

naslovni nadškof Fil., tajnik

*Visokorodni gospe grofici
Mariji Falkenhayn,
vrhovni voditeljici
Družbe sv. Petra Klaverja*

Iz grozne in sramotne sužnosti k prostosti otrok božjih.

Poroča P. Duvernois od Belih očetov, misijonar v Osred. Afriki.

Naši zamorci žive žalostno življenje. Gosenice in kobilice so jim uničile posetev; obenem čutijo tudi bedo svetovne krize. Orehi in palmova mast, ako bi jo prodali za primerno ceno, bi jim pomagali, da bi vsaj davke plačali; tako pa je cena čisto padla.

Da bi si pomagali iz zadrege, so se nekateri zatekli k dvomljivemu sredstvu: izposodili so si denarja, a za to morali zastaviti enega člana družine. Po splošnem običaju je tak zastavljenec last tistega, komur je bil zastavljen, in sicer toliko časa, da je dolg povrnjen. Gospodar mu sicer daje hrano, a zato zahteva, da mu brezplačno dela ves ta čas.

Zelo smo bili veseli, ko smo mogli v enem letu oprostiti 24 otrok in deklet. Naj Vam o tem nekoliko poročam.

Ena teh deklic, ki ji je bilo ime Fili Guare, je bila hči proslulega Dyokolo, ki sem že pred 2 leti moral imeti z njim hud boj, da sem oprostil njegovi dve nečakinji Buguri in Nakumo. Ko je bila Fili Guare še otrok, je bila v smrtni nevarnosti krščena na ime Frančiška Rimska. Potem je ozdravela. Dyokolo, ki je bil že svojega najstarejšega sina zastavil za 100 frankov, je kmalu za tem izročil tudi Frančiško neki stari, grdi in hudobni ženski. Tu je morala uboga deklica veliko hudega prestati. Večkrat se ji je posrečilo, da je ušla k svojemu očetu. Na kolenih ga je prosila, naj se je usmili, toda zaman. Najprej jo je z bičem pretepel, potem pa jo je gnal nazaj k ženski. Ker je bil otrok docela izčrpan, se je nekega dne priplazil k neki krščanski družini. Niti tega revica ni vedela, če je že krščena. Nam so pa povedali, da je umrla. Ko sem zvedel, kako je ž njo, sem takoj sklenil, da jo rešim.

Šel sem najprej k hudobni ženski. Rekla mi je: „Odkupi deklico, potem se pa z njenim očetom dome-nita.“ Z Dyokolo torej! Imel sem ga v preslabem spominu. In ž njim naj bi se sedaj pogajal za njegovo hčer? Toda sam Bog je posegel vmes in mi olajšal položaj.

Odkar je Dyokolu umrla prva žena nenadne smrti, je zastonj iskal drugo; ni namreč imel niti denarja niti kakega otroka, da bi ga zastavil. Pa je zvedel, da se je Fili (Frančiška Rimska) zatekla v misijon. Lepa prilika,

da bo izsilil nekaj denarja. Prišel je osebno v Kati in rekel: „Rad bi svojo hčer, da jo dam njeni gospodarici.“

„Njeni gospodarici? Tisti, ki jo je stradala in pretepala kot živino? S to gospodinjo sem že jaz vse opravil, ti ji nisi ničesar več dolžan. Ali ti je vseč tako?“

„Mi je prav, da si ti sedaj njen lastnik. Toda ali bi ne hotel z mojo hčerjo narediti tako, kot si napravil z njenima sestričnima Bugari in Nakumo? To bi me zelo veselilo.“

Pogodila sva se hitro in pred pričami. On dobi 5000 frankov in davek, ki ga bom vsako leto plačeval za Frančiško, dokler se ne poroči s kakim kristjanom, ki bo potem prevzel skrb zanjo. Frančiška je bila vsa srečna. Izročili smo jo dobri krščanski družini. O veliki noči je bila krščena in je ta dan tudi prvič pristopila k sv. obhajilu. Od tedaj je vedno vesela in spravi v dobro voljo vso okolico.

Toda kaj je bilo z njenima sorodnicama Buguri in Nakumo? Buguri je bila odkupljena 18. junija 1928 in jo je mati konec avgusta k nam pripeljala. Sumili smo, da so jo pogani zastrupili; zakaj vsa je bila zabuhla v obraz, lica je imela rumena kot citrona, po vsem telesu je bila silno shujšana. Sprejeli smo jo, a smo mislili, da ne bo dolgo, ko se bo preselila v nebesa. Bila je krščena 28. avgusta, ker je tako želela, nekaj minut po krstu je začela umirati. Umirala je dolgo in v bolečinah. Obvestili smo mater in sorodnike, a so prišli šele drugi dan opoldne. Rufina — tako ji je bilo sedaj ime — jih je vendarle dočakala. Nasmehnila se je materi. Ta jo je objela, nakar se je hčerki oko zarosilo veselja, potem pa je izdihnila in šla v nebesa, da tam praznuje god svoje patrone.

Nakuma, njena sestra, je bila brez naše vednosti zopet zastavljena neki poganski rodbini, a smo jo vdru-gič odkupili. Sedaj je lepo na varnem v misijonu in se vsa srečna pripravlja na sv. krst.

Šarlota Konee je bila, kakor tudi njena mati, krščena v smrtni nevarnosti. Mogla je le na skrivnem priti v misijon, ker se je neverski oče branil, da bi pustil hčer k verskemu pouku. Musokura, njena mlajša sestra, ni mogla biti krščena. Nekega dne je prišel njen oče Dafa k meni na obisk. Rekel je: „Ne prihajam, da bi se dolgo pogovarjal, ker bi te utegnilo utruditi. S teboj je treba na kratko opraviti. Torej: Denarja potrebujem. Saj poznaš mojo hčer Šarloto? Muslimani jo hočejo kupiti, jaz pa jim je ne dam, ker jih ne maram, saj veš zakaj.“

„Jaz ne vem nič.“

„Vedi, da zato, ker bi ti vmes posegel, ako jim jaz dam svojo hčer. S teboj se pa ne morem kosati, to vem; zato sem prišel, da jo tebi ponudim.“

„Torej denarja hočeš? Koliko pa?“

„600 frankov.“

„Saj veš, da nimam niti vinarja.“

„Ako nočeš, da jo muslimani dobe, stori, kar sem ti svetoval.“

Moji tovariši so morali sprazniti svoje blagajne, da so meni pomagali. Tako smo spravili vsoto skupaj. — 8. novembra je Šarlota prejela sv. obhajilo. Njen oče Dafa je bil navzoč pri lepi slovesnosti. Drugi dan me je prosil, naj tudi njegovo drugo hčer Musokuro sprejemem pod istimi pogoji kot Šarloto. Seveda nisem mogel zavrniti tako lepe ponudbe. Prepričan sem, da bosta obe hčeri pridobili za Boga tudi svojega očeta.

Starček pogan, ki je prišel več dni daleč v misijon, da bi prejel sv. krst.

Kakšno veselje so imeli zamorčki.

Piše misijonski brat Val. Poznič, F. S. C.

Prisrčna hvala za poslane mi pakete in zavojčke. Čevljarских klinčkov imam sedaj za dlje časa dovolj, kadar bom rabil, pa bom spet prišel s prošnjo.

Ne morem vam povedati, kakšno veselje imajo zamorčki, če jih morem s čim obdarovati. Ker vejo, da so sv. oče v Rimu, me vedno izprašujejo: „Ali je prišlo to iz Rima?“ Največkrat nas ti ljubki zamorčki pozdravljajo z „dumala Roma,“ t. j. pozdravljen iz Rima.

Za veliko noč sem dobil v zavojčkih, katere ste mi poslali iz Ljubljane, tudi nekaj bonbončkov. Zelo sem razveselil s tem naše otroke, saj si lahko mislite, da zamorčki ne vidijo zlepa sladkorčkov. Tako cmokajo in se oblizujejo, ker jim je sladka reč le prehitro izginila v ustih.

Tako rad bi fotografiral te črne kodrolasce in vam poslal lepih slik, pa imam težave. Kakor hitro hočem postaviti aparat, me moji ljubi zamorčki nekaj časa nezapno gledajo, potem pa — „frč“ — vsi zbeže proč na vse strani. Ali morda mislijo, da jih bo ta čudni fotografski aparat ubil? ali da jim gleda v duše? — Jaz res ne vem. Če jih spet skupaj spravljam ter jim prigovarjam, naj stojijo lepo mirno, da jim ne bom nič naredil, se mi to redko posreči. Ko bi bilo mogoče, da bi kje dobil filmski aparat, katerega bi držal v roki, bi lahko zelo zanimive slike pošiljal.

Še enkrat: „Bog Vam povrni vse!“ Prosim vas, da tudi v bodoče ne pozabite nas in naših ljubkih zamorčkov, ki znajo že tako lepo moliti. Pridno hodijo v našo šolo in vedno molijo tudi za blage dobrotnike. Vas vse pozdravljam v Sreč Jezusovem.

O, ko bi imel vsaj enega katehista!

Apostolski vikariat Marianhill.

Pismo P. Alberta Schweigerja, misijonarja v Marianhillu, iz Marija Telgte.

Kako velika škoda je to, da je del naših kristjanov tako daleč od središča našega misijona in cerkve. Mnogo jih stanuje daleč tam za gorami. Ako hočem na

pr. obiskati le eno izmed naših zunanjih postojank Encinghlangvini, se vselej zamudim 3 do 4 dni na konju, da morem vsaj na treh različnih krajih opraviti službo božjo. A so zato ti ljudje silno versko navdušeni. Tu bi se silno veliko storilo za misijon, ako nas ne bi ovirale finančne težkoče. Samo v tem delokrogu bi trije katehisti imeli dovolj dela; toda nobenega ne morem nastaviti, zato ker ga plačati ne morem. Po drugih postojankah, ki tudi spadajo k misijonu Telgte, je skoro ravno tako. V Telgte imamo sicer državno šolo; drugje ne moremo prav nikjer nobene ustanoviti, ker ni denarja ne za zidavo ne za učitelja. Zato morajo otroci po zunanjih postojankah hoditi v protestantske šole. To nam dela mnogo skrbi in je poglavitni vzrok, da toliko otrok še ni krščenih, ko bi sicer bili.

Včeraj je bil naš prevzvišeni gospod škof Adalbero Fleischer tu na obisku. Sam vidi, da je treba pomagati in bi rad pomagal, toda tudi sam ničesar nima. Svetoval mi je, naj se zaupno obrnem na družbo sv. Petra Klaverja. Težko mi je, ko Vas moram prositi podpore, ko vem, da Vas od vseh strani nadlegujejo in da tudi Vi niste v posebno dobrih denarnih prilikah.

O, ko bi imel vsaj enega katehista! — Zadnjič sem s prižnice pozval svoje črne kristjane, da naj bi zmožnejši med njimi obiskovali bolnike in podučevali naše katehumente. Prepričan sem, da mnogi to že delajo; vendar to še ni prava katehistovska služba, ampak le mala zasilna pomoč.

Ko smo se v Telgte ustavili, smo vsi mislili, da tu ne bomo stalno misijonarili, ampak le prehodno se nekoliko odpočili. Misijonarji in sestre so bili prišli iz Spodnjega Natala, Marija Zella in Drakenskega gorovja. Več let tu ni bilo nikakega krsta. Danes pa imamo 1306 krstov zapisanih v krstni knjigi. In vprav zdaj je žetev zrela za nebesa. Od vseh strani, zlasti pa od Drakenskega gorovja in Buzotolandije se oglašajo domačini, bodisi krivoverci, bodisi pogani, tako, da slovi Telgte med marijanskihskimi misijoni kot vzor misijona. Pa še mnogo več bi se doseglo, ako bi bilo dovolj denarnih sredstev.

Za gotovo upamo, da bo dobri Bog našel potov in načinov, da bo naš misijon še napredoval.

P. Karlo krščuje dva starčka, eden je star 90 let, drugi 100 let.

Krst starega čarovnika.

Piše P. Rimli, lyonski misijonar.

„Bog hoče, da se vsi ljudje zveličajo in pridejo do spoznanja resnice“ (1. Tim. 2, 3), pravi sv. Pavel. Misijonarji so priče, da je temu res tako.

V Lome, glavnem mestu Togolandije je živel star čarovnik po imenu Kudaze. Vse se ga je balo radi dozdnevne moči pri fetiših, zlasti so ga imeli v spoštovanju ribiči vasi Odine, ki je ležala 20 km od Lame. Na njegovo povelje so vrgli vsako leto par krav v morje, da jim je bila usoda morja ugodna. Toda čarovniki znajo svojo stvar. Kaduze je zapovedal to stvar baš takrat, ko prihajajo ribe trumoma k obrežju. Potem jih je bilo seveda lahko poloviti.

Kaduze je bil na potu do tega, da bo nekoč v peklu delal družčino očetu laži in goljufije. Toda usmiljenje božje je nad vse veliko. Stari čarovnik je hudo zbolel. Dal je malikom darovati za svoje zdravje in je nosil čarovna znamenja na vratu, rokah in nogah, toda nič ni pomagalo. K sreči pa so bili njegovi otroci katoliki.

Neko nedeljo sta me dva otroka poklicala: „Oče, hitro pridi, neki mož umira!“ Šel sem. Kakšen prizor v koči. Umazan in razcapan je ležal bolnik na tleh in njegova napol odprta usta so bila polna gnojnih ran.

„Ubogi mož!“ sem vzkliknil. „Kako naj mu pomagam?“ — „Krstite ga!“ so me prosili navzoči. — „Toda pagane smemo krstiti le potem, ko smo jih poprej v veri podučili!“ — Hitro sem začel bolnika podučevati z nekim katehistom, ki nama je služil kot tolmač. Čarovnik me je poslušal; pogledati me ni upal.

Ko sem se dovolj nagovoril, sem rekel poganu: „Ali veruješ v sv. Trojico? V Očeta, ki te je ustvaril; Sina, ki te je odrešil? Sv. Duha? Sv. kat. cerkev? Ali hočeš krščen biti?“ Nič ni odgovoril, dasi so mu sorodniki zelo prigovarjali. Bolnik je naposled odmajal z glavo: „Ne!“ . . . Ura milosti zanj še ni bila. O Bog, usmili se ubovega grešnika! Zopet sem ga pregovarjal: „Ali se nič ne bojiš Jezusa Kristusa, ki je zate na križu umrl in ki bo enkrat tvoj sodnik. Nisi mu služil, ampak žalil si ga. Ako svojih grehov ne obžaluješ, te bo pogubil . . .“ Te besede so ga nekoliko pretresle. Začel se je boj v njegovi duši. Starec se je prekladal od ene strani na drugo in vzdihoval. Na vprašanje, ali hoče biti krščen, pa je še zmeraj odgovarjal: „Ne!“

Videl sem, da je ta dan ves trud zaman, priporočil sem bolnika v molitev kristjanom in odšel. Dva njegovih sinov sta šla z menoj, da sem jima dal nekaj zdravil zoper vročino in bolečine. Bolnik mi je potem vedno bolj zapal in naposled je zmagala milost. Stari čarovnik je vrigel naposled svoje amulete od sebe in prosil za misijonarja. „Želim biti krščen!“ Krstna voda ga je izpremenila iz sina satanovega v otroka božjega. Sam si je izbral ime: Gabriel, Peter, Filip. Čisto se je izpremenil. Svojo hvaležnost je kazal s tem, da je naglas jokal in hvalil Boga. Nekaj dni po tistem je umrl.

Črni kraljevi otrok.

Piše P. Doppler, C. J. Sp. (Konec).

Naš Marija Jožef je bil tudi spreten govornik. S svojim predavanjem je vselej navdušil množice, ki so ga povsod kaj rade poslušale. Ko je nekega dne dospela v misijon podoba vladajočega Očeta, jo je pozdravil in se ji poklonil s tolikim spoštovanjem, da so vsi poslušalci od

veselja zavriskali in mu viharno pritrjevali. Toda vse je storil tako preprosto in s toliko preudarnostjo, da nikdar ni zašel s prave poti in žalil olike.

Marija Jožef je užival popolno zaupanje misijonarja, ki mu je pogosto izročil važne zadeve, katere je tudi vselej vestno in natančno izvršil. Bil je vedno pripravljen, storiti komu kako uslugo ali se za koga žrtvovati. Imel je častno dolžnost, prvoobhajance nadzorovati pri njih duhovnih vajah. Nekoč jih je bilo posebno veliko število in šlo je

Kratek počitek misijonarja pod velikim kaktusom, utrujenega od žgočega afriškega solnca.

že na polnoč, preden so mogli vsi opraviti sv. spoved. Ko je nato misijonar, preden se je podal k počitku, še pregledal tisti del misijona, kjer so se nahajali prvoobhajanci, zapazi pred neko kočo katehista Marija Jožefa, ki se je od mraza ves tresel. Na vprašanje, zakaj še ni šel počivat, odgovori: „Izročil si mi vendar službo angela varuha. Ne smem torej prej k počitku, dokler ne spe vsi

moji varovanci.“ Na vsak način je hotel preprečiti, da ne bi kaka nezgoda kazila veselja drugega dne.

In ko je potem minula lepa slovesnost, je peljal prvoobhajance pred njih odhodom v domače vasi v malo kapelico pred podobo Matere božje, priporočajoč jih varstvu preblazene Device. Nato jih je v kratkem, a ognjevitom govoru še opominjal k hvaležnosti do Boga, ljubeznivega očeta vseh ljudi, belih in črnih. Zahvalna pesem, ki so jo ob koncu zapeli vsi skupaj, je po teh besedah zadonela tako navdušeno, da se je tresla mala kapelica. Misijonar je bil nekoč neopažen priča tega prizora, ki ga je globoko ganil. Koliko spodbudnih potez iz življenja tega izrednega moža pa je znanih le Bogu. Kajti Marija Jožef ni rad govoril o sebi.

Nenadoma pa vrlega delavca v vinogradu Gospodovem sredi njegovega neumornega delovanja napade strašna bolezen dremavica. Izprva se je z vso odločnostjo boril zoper njo, izvrševal kljub slabosti in utrujenosti svojo službo in prihajal, četudi z veliko težavo, v cerkev k sv. zakramentom. Toda naposled vendar podleže strašnim bolečinam. Globoko me je pretreslo poročilo o njegovi smrti. Veliko sem zgubil z njim, ki mi je bil zvest, požrtvovalen pomočnik. Pa tudi njegovi sobratje žalujejo za njim in mnogoštevilne sv. maše za njegov dušni mir pričajo o njihovi ljubezni.

Kar je bil Marija Jožef meni, to je našemu misijonu še mnogo drugih nič manj vnetih katehistov, ki z enako vestnostjo opravljajo svojo službo. Toda kako dolgo bodo mogli vzdržati? Delavec je vreden svojega plačila. Toda kje naj vzamem to plačilo za najbližjo prihodnjost, mi je uganka.

„V blagajni je 18 Din, toda učitelji katehisti — imam jih nad 60 — nestrpno čakajo, da jim izplačam, kar je zastalega.“

P. Häflinger, benediktinec.

Kdor more vsaj za eno leto prevzeti stroške za vzdrževanje enega katehista, bo storil res veliko dobro delo in si nabral nevenljivih zaslug. Žal, da je mnogo misijonarjev v takem položaju kot P. Häflinger, da ne vedo, kako in s čim naj plačajo svoje katehiste. Od katehistov pa je največkrat odvisno, kako se bo razvijal kak misijon.

Iskreno se zahvaljujem služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za dobljeno zdravje.
N. P. Žužemberk.

Tisočera zahvala sl. b. Mariji Tereziji za uslišano prošnjo. Pošiljamo obljubljeni dar ter se ji še nadalje priporočamo in jo iskreno prosimo, naj nam bo vselej in povsod v pomoč.

J. K. Št. Vid.

Pomagala mi je služabnica božja Mar. Ter. Ledóchowska v težkih zadevah in se ji za to iskreno zahvaljujem. Pošiljam obljubljen dar in prosim objave v Odmevu.

S. P. Tržič.

Služabnici božji se iskreno zahvaljujem za uslišano prošnjo in ozdravljenje zelo bolne roke. Še se ji priporoča neka mati v težki zadevi.

M. G. Dolič.

Zahvaljujem se sl. b. Mariji Tereziji, da je uslišala mojo prošnjo.

N. N. Rim. Toplice.

Prisrčno se zahvaljujem Mariji Tereziji Ledóchowski za dvakratno ozdravljenje meni dragih oseb in se ji še nadalje priporočam za uslišanje v neki zelo važni zadevi. Prosim objave.

M. M. Duplje.

Zahvaljujem se služabnici božji za milost, katero mi je izprosila, in prosim objave v „Odmevu“.

A. B.

Tisočkrat se zahvaljujem Mariji Lurški in sl. božji Mariji Tereziji Ledóchowski za tako očitno hitro pomoč in ozdravljenje neke hude opekline na glavi. Bolečine so izginile brez vsakih posledic.

Al. B. Lož.

V neki zadevi sem se priporočila služabnici božji in me je uslišala. Iskreno se ji zahvaljujem.

M. K. Ljubljana.

Neki prečastiti gospod so bili hudo bolni. Vsem, še posebno meni je bilo to zelo težko. Morali so opustiti eno opravilo za drugim in leči v postelj. Tudi zdravniki jim niso vedeli več pomagati. Častiti gospod sami so rekli: „Sedaj bomo šli pa kmalu na oni svet“. Jaz pa nisem prenehala zanje moliti. Z vsem zaupanjem sem se obrnila na častito ustanoviteljico Klaver. družbe, služ. božjo Marijo Terezijo Ledóchowsko. Prosila sem tudi neko osebo, da naj položi podobico služabnice božje z njeno relikvijo pod blazino bolnika, brez njegove vednosti. Kar poprej tri mesece zdravniška pomoč ni zmogla, se je zboljšalo v enem tednu. Zdravje se je č. gospodu vračalo, kašelj je večinoma zginil. Po nekaj tednih so prečastiti že lahko vstali in šli po stopnicah ter čisto lahko dihali. Rekli so mi: „No, zdaj mi pa zdravnik že pomaga.“ Pa sem jim rekla: „Nekdo drug vam pomaga.“ — Ne vedo še, da imajo „nebeško zdravnico“ pod zimmico. Najprisrčnejše se zahvaljujem služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za dosedaj izkazano pomoč in se priporočamo za popolno ozdravljenje našega dobrega prečastitega gospoda. F. G. Podgrad.

Milijonkratna zahvala in Bog povrni ljubi ustanoviteljici za dve veliki milosti v težki bolezni in prosim iz vsega srca za pomoč še v drugih zadevah. T. K. Buenos Aires, Argent.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji za uslišanje v dveh zadevah. A. R. Podveža.

V mučni zadevi sem se obrnil do služabnice božje in mi je pomagala. Iskreno se zahvaljujem. M. P. Studenice.

Javno se tu zahvaljujem sl. božji Mar. Ter. Ledóchowski, ki je pomagala, da je neka težka bolezen čez noč popolnoma ponehala in da se je vrnil v družino spet ljubi mir, katerega smo pogrešali že 20 let. Priporočam se ji še nadalje za rešitev neke težke zadeve in prosim za sličico služabnice božje. Fr. Božeglav.

Zahvaljujem se služabnici božji za prejeto milost in se še nadalje priporočam. M. Z. Sv. Lenart.

Večkrat sem se zatekla k Mariji Tereziji za pomoč in me je uslišala. Iskreno se ji zahvaljujem. N. N. Kranj.

Za uslišano prošnjo po priprošnji M. T. Ledóchowske se iskreno zahvaljujem in prosim objave v „Odmevu“. F. S. Celje.

Iskreno se zahvaljujem Mariji Tereziji za več uslišanih prošenj in prosim objave. F. T. Celje.

V bolezni sem prosil pomoči Marijo Terezijo in mi je pomagala. Prisrčno se zahvaljujem M. T. Ledóchowski za uslišano prošnjo. H. A. Ribnica.

Iskreno se zahvalim služabnici božji za pomoč v bolezni mojih staršev in za vrnitev ljubega zdravja. A. D. Krmelj.

Zahvaljujem se služabnici božji za hitro pomoč v neki nujni zadevi in prosim objave v „Odmevu“. M. P. Sv. Lovrenc.

Prisrčno se zahvaljujem blagopokojni grofici Ledóchowski za uslišano prošnjo, to je, da sem po dolгих mesecih dobila

službo. Pošiljam obljubljeni misijonski dar in se ji še nadalje priporočam.

E. K. Tolmin.

Najlepše se zahvaljujem Mariji Tereziji za uslišano prošnjo.

M. Š. Ptuj.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchow-ski za nenavadno hitro ozdravljenje v težki brezupni bolezni.

A. P. Ljubljana.

Iskrena zahvala častiti ustanoviteljici za večkratno uslišanje v raznih zadevah.

M. K. Ljubljana.

V zahvalo za uslišano prošnjo pošiljam misijonski dar.

N. N. Zabreznica.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchow-ski za uslišano prošnjo v zelo važni zadevi.

L. M. Naklo.

V hudi dolgotrajni bolezni sem se priporočala služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski in mi je pomagala. Tudi v več drugih zadevah sem bila uslišana. Iz vsega srca se ji zahvaljujem in se ji še priporočam v neki važni zadevi.

M. P. D. Železniki.

Zahvalim se Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo.

M. I. Vič.

Najiskrenejša zahvala služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za večkrat uslišano prošnjo. V znak svoje hvaležnosti obljubim, da hočem po svoji možnosti delovati za zveličanje duš. Priporočam se ji še nadalje.

K. G. Prevalje.

V hudi črevesni in želodčni bolezni sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski. Izprosila mi je zdravje. Iskreno se ji zahvaljujem in pošiljam v zahvalo misijonski dar.

G. S. Žitaravas.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za trikratno pomoč.

Eliza Horvat.

Iskrena zahvala služabnici božji za uslišano prošnjo.

Neimenovana iz bližine.

V hudih bolečinah in trganju v glavi sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji in v kratkem času je bilo bolje. — Iskrena zahvala.

M. M. Zatična.

Zahvaljujem se veliki priprošnjici, služabnici božji Mariji Tereziji, za mnoga uslišanja po opravljeni devetdnevni. Priporočam jo kot veliko priprošnjico pri Bogu tudi drugim. Tudi jaz se ji še priporočam. Prosim objave, ker sem tako obljubila.

B. T. Griže.

Služabnici božji se zahvaljujem za pomoč pri maturi in pošiljam misijonski dar.

K. R. Ljubljana.

Zahvaljujem se Mar. T. Ledóchowski za uslišano prošnjo.

J. S. Kamne.

Javno se zahvaljujemo služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za takojšnjo pomoč v bolezni. Nadalje smo se tudi s polnim zaupanjem zatekli k njej v zelo težkem gmotnem družinskem položaju, tako da človek ne bi našel nikdar sam pravega izhoda. Pričeli smo devetdnevno in se služabnici božji iskreno priporočili. Prošnja je bila uslišana. Prisrčno se ji vsi zahvaljujemo ter vsakomur, kdor je v stiski, toplo priporočamo, da se zateče k M. T. Ledóchowski. A. S. Rožna dolina, Ljubljana.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski se priporočajo: I. S. Beograd za zdravje na želodec; J. M. Mokronog v raznih zadevah, še posebno da bi mi pomagala pri zdravju, da bi bolečina prenehala; neki g. duhovnik v M. v dolgotrajni večletni bolezni, da bi mu služabnica božja izprosila ljubo zdravje, če je tako božja volja; M. K. Škofja Loka v neki važni zadevi; M. S. Hadžiči za ljubo zdravje in v gospodarskih zadevah; A. S. Ljubljana za ljubo zdravje v družini in za ugodno rešitev neke važne zadeve.

Dekreti Propagande.

Msgr. Vilhelm Porter iz misijonske kongregacije v Lyonu, apostolski prefekt Sev. Nigerije, je bil imenovan za apostolskega vikarja Zlatega obrežja.

P. Jožef Vilhelm Trudel, beli oče, je bil imenovan za apostolskega vikarja od Tabore (Srednja Afrika).

P. Jožef Bonhomme, oblat Brezmadežne, je bil imenovan za apostolskega vikarja Basutolandije.

Vsak misijonski prijatelj bo kupil

Klaverjev misijonski koledar 1934

in ga v pomoč ubogih misijonov razširjal in
naročil še 10 izv. Cena 5 Din. Pri 10 izv. 1 v dar.

Popolni odpustek,

ki ga dobijo člani Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

9. septembra, praznik sv. Petra Klaverja.

24. septembra, praznik Marije, rešiteljice jetnikov.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem ni poročil le z natančnim podatkom virov. Izdaja Klaverjeva družba v Ljubljani
Predstavniki in odgovorni uredniki: prof. Fr. Sal. Watzl, Kranj.

Za tiskarno Tiskovnega društva v Kranju: Jos. Linhart.

Korist krstnih daril.

Krstna ali botrinska darila so misijonarjem vedno dobrodošla. Znesek darila je 90 Din, s čemer postane darovalec boter ali botra poganškega otroka in mu lahko določi ime, ki naj se mu dá pri sv. krstu. Ta denar se porabi za stroške vzdrževanja, ko ga v misijonu pripravljajo na sv. krst. P. Delyvert poroča Družbi sv. Petra Klaverja o zadnji krstni slovesnosti sledeče: Z veseljem Vam poročam, da je bilo 21 krstov na slovesen način podeljenih v naši kapelici presv. Srca Jezusovega. (Sem in tja take slovesnosti niso mogoče in se morajo opustiti.) V to število ne štejem dečkov, ki so v misijonu. Sedem od njih je bilo malo dni pred prihodom vaših krstnih listkov prejelo sv. krst. Letos bo treba podeliti približno 600 sv. krstov; kajti kraji so tukaj zelo obljude. Na svojih misijonskih pohodih naletijo naši katehisti čisto na ljudi, ki se nahajajo v smrtni nevarnosti. Zelo hitro zvedo za vse novice, bližnje in daljne, in se takoj podajo k umirajočim bolnikom. Žal da imajo domačini navado, da prepeljavajo svoje bolnike iz kraja v kraj, da bi jih obvarovali pred takozvanimi hudimi duhovi. Zato bi take bolnike pač težko izsledili katehisti, ako bi bili vedno doma in se ne podajali med ljudstvo.

Botrinski dar zamorčku znaša okrog 100 Din. Ker mu na ta način pripomoreš do milosti sv. krsta in postaneš njegov boter, mu smeš določiti krstno ime.

Prispevek za odkup zamorskega sužnja 180 Din.

Vse darove hvaležno sprejema Družba sv. Petra Klaverja.

Vprašanje in prošnja

na vse častite predstojnike in predstojnice samostanskih družin.

Ali imate v krogu vaše samostanske družine že kakega brata ali sestro z imenom Klaver? Če ne, ali ne bi hoteli dati enemu Vaših kandidatov sv. Petra Klaverja kot redovnega patrona? Ta veliki svetnik in čudodelnik iz družbe Jezusove je z lastno roko krstil več kot 300.000 zamorskih sužnjev.

Družba sv. Petra Klaverja, katere glavni namen je razširjanje božjega kraljestva med zamorskimi narodi v Afriki, skuša tudi češčenje svojega nebeškega patrona vedno bolj razširiti. Rada pošlje tistim redovnim članom, ki nosijo njegovo ime, kratek življenjepis kot tudi podobico in litanije v čast sv. Petru Klaverju.

Spomin na umrle.

Preč. misijonar P. Servacij Palmans O. Pr., umrl v Loto, Belg. Kongo. — Preč. g. Matevž Ahačič, vp. župnik, Kropa. — O. m. Ivana Osvald, uršulinka, Ljubljana. — Uršula Brlogar, Ljubljana. — Ivan Verbaj, Ljubljana. — Franc Mencinger, Lepence. — Marija Rantaša, Videm. — Marija Hartman, Dobrava. — Franc Gregorič, Grabšinci. — Barbara Glas, Rajhenburg. — Marija Felicijan, Megojnice. — Marija Dolšak, Litija. — Ivan Dolinar. — Usmiljeni Jezus, daj jim večni mir!

Toplo priporočamo:

Življenjepis sv. Petra Klaverja . . .	Din	2.—
Litanije sv. Petra Klaverja	Din	0:25
Podobice sv. Petra Klaverja	Din	0:25
Podobe sv. Petra Klaverja (18x29) .	Din	8.—
Po pošti 50 para več.		

 Vse štiri zgoraj navedene reči skupaj samo 10 Din.

Opozarjamo tudi na lepe nove razglednice
služabnice božje Marije Ter. Ledóchowske

Komad à Din 1.—

Kako najuspešneje podpiramo misijonske naprave?

Ako kot podporniki pristopimo k Družbi sv. Petra Klaverja.

Kaj se pravi biti podpornik Družbe sv. Petra Klaverja?

S svojim vsakoletnim prispevkom (5 Din, duhovniki 10 Din) podpirati naprave te družbe v prid afriškim misijonom.

Katere prednosti uživajo podporniki Družbe sv. Petra Klaverja? Deležni so mnogih odpustkov in vseh sv. maš, sv. obhajil, molitev in drugih dobrih del afriških misijonarjev in misijonskih sester kakor tudi krščanskih zamorcev; duhovniki uživajo razen tega še posebne prednosti.

Kje najdemo natančnejša pojasnila o delovanju in duhovnih prednostih podpornikov? V „pravilih za podpornike“, katere pošilja Družba na željo brezplačno.

Odpustki in duševne dobrote.

Vsi verniki, ki so udje Klaverjeve družbe, se morejo udeležiti sledečih popolnih odpustkov, ki se dobijo pod navadnimi pogoji: Na praznik sv. Treh kraljev. — Na praznik Marije, Matere dobrega sveta (26. aprila). — Na ustanovni dan Klaverjeve družbe (26. apr.). — Na praznik sv. Benedikta „zamorca“ (3. aprila). — Na binkošno nedeljo. — Na praznik sv. Terezije (15. oktobra). — Ob vseh praznikih sv. apostolov Gospodovih. — Na praznik sv. Petra Klaverja 9. septembra ali v osmini (Leon XIII., 7. maja 1901). — Na dan sprejema v družbo. — Na praznik najsv. Krvi (1. julija). — Na praznik Marije Device, rešiteljice jetnikov (24. septembra). — Ob smrtni uri. (Leon XIII., 14. julija 1894.) — Končno so deležni za služenja vseh sv. maš, sv. obhajil in molitev mnogoštevilnih misijonarjev in misijonskih sester kakor tudi odkupljenih in krščanih zamorskih sužnjev.

Kdor želi natančnejših podatkov, naj se blagovoli obrni na **Klaverjevo družbo v Ljubljani**, Metelkova ulica 1.